

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

18. An Sacerdos surdus, non autem mutus possit aliquando Sacramentum
Pœnitentiæ ministrare, ut v. g. si quis necessitate pressus adimplendi
præceptum annuæ confessoinis, non habens alium Confessarium ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

RESOL. XVII.

An qui teneatur aliquando confiteri cum Confessario, de quo dubitat, an habeat jurisdictionem, v.g. si non adest nisi Confessorius approbatus in aliena Diœcesi? Ex part. 5. tractat. 14. & Misc. 2. Refol. IIII.

CAUSIS potest frequenter accidere: ut, verbi gratia, quis ratione scandali, vel præcepti tenetur celebrare, vel communicare, & non adest nisi Confessorius approbatus in aliena Diœcesi, queatur an in hoc casu sit cum dicto Confessorio ante celebrationem, vel communionem premittenda confessio? & affirmativam sententiam docet Cornejo in r. 2. D. Thom. tractat. 8. diffut. 4. dub. 2. in fine, ubi sic ait: Colligitur ultionem non licere Confessorio, nec penitentis uti jurisdictione dubia sine magna necessitate, & ad evitandum grave damnum, & tunc sub condicione. Ita Suarez 3. part. tom. 4. disp. 26. sect. 6. quod non licet regulariter, & per se loquendo; patet ex dictis, quia uterque exponeret se periculo scatigij efficiendo Sacramentum nullum; in quo dubio tenetur partem tutionem eligere; quod vero licet per accidens in calu necessitatis, & momenti vitandi, probatur, quia positus his dubiis conditionibus auctor obliquitas actus; nam necessitas est causa ut non fiat temere, nec ex merita, & irrationali voluntate; conditio vero sub qua Confessorius uititur tali jurisdictione, tollit periculum; nam si adest vera jurisdictione, fieri Sacramentum; si vero non adest, non fit injuria Sacramento, quia conditionalis nihil ponit in esse; ubi nota non solum in his casibus esse licitam ut in jurisdictione dubia, sed etiam esse necessarium ad evitandum scandalam, aut grave aliquod inconveniens: ut si scandalam sequatur ex eo, quod penitentis non communicet, aut non celebret, tunc enim tenetur premittenda confessione dubiam, si non potest certam, & confiteri peccata sua dubio Confessori, si non habet copiam alterius, nec solus actus contritionis sufficit. Hæc omnia Cornejo.

2. Sed adversus illum insurgit Sanchez in select. edit. Lugd. disp. 44. num. 13. ubi ita afferit: Obiter advertendum maximè erit Sacerdotem habentem lethale crimen, & volentem celebrare, neque invenientem Confessarium, qui sit ab Ordinario proprio approbatus, non fore constitutum sua crimina aperire approbato in aliena Diœcesi, quia tunc merito arbitratur copiam Confessorij deficere, nec tenetur qui aliorum opinionem sequi, propria deserta, & multo minus in materia Sacramentorum, ubi sacrilegij periculum evenire poterit. Si ille. Putat igitur in calu deficientem Confessorio certo, non esse premittendam confessionem cum Confessorio dubio.

RESOL. XVIII.

An Sacerdos surdus, non autem mutus possit aliquando Sacramentum Pœnitentie ministrare, ut v.g. si quis necessitate pressus adimplendi preceptum anima confessionis, non habens alium Confessarium nisi surdum, teneatur per signa

confiteri, vel scribere sua peccata, ut absolutio nem obtineat?

Et an penitentis in tali casu excusat ab obligatio ne confessionis quadragesimalis, quando non potest confiteri nisi per scriptum? Ex part. 5. tr. 6. Refol. 19.

VT si quis, v.g. necessitate pressus adimplendi præceptum anima confessionis, non habens alium Confessarium, nisi surdum, teneatur signis confiteri, ut ab illo absolutionem obtineat? Et respondeo affirmativè; nam adest annos. Ie. obligatio præcepti, quod potest penitentis adimplire, ergo tenetur. Et ita docet Hurtadus de Panitent. disputat. 8. difficult. 4. in principio, quia, ait ille, confessio potest fieri sine inconveniente dictis signis. Sed an in tali casu penitentis teneatur scriberi sua peccata, & præbete illa Sacerdoti surdo ut absolutionem ei impertiat, tam affirmativè, quam negativè probabiliter responderi potest, ut tradit Fagundez pr. 2. libr. 1. capit. 6. numer. 9. ubi sic ait: Dubium tamen est, utrum excusat penitentis ab obligatione confessionis Quadragesimæ, quando non potest confiteri nisi per scriptum, præsente Confessario, quia, v.g. Confessor surdus est, & non potest se alii, notibus ipse penitentis explicare, & certe hac de re opinio est pro utraque parte probabilis. Ita ille, & patet ex rationibus adductis in resol. 3.

RESOL. XIX.

An Ecclesia tribuat jurisdictionem, quando adest communis error, sine titulo collato. Ex part. 2. tract. 16. & Misc. 2. Ref. 43. alias 45.

VT gesta valeant, non satis est communis error, sed necessarius est titulus collatus à superiori, quamvis invalidus sit ob aliquod vitium latens; quare dum aliquis sine titulo, & auctoritate superioris in officium Judicis, Parochi, aut Confessoris se intrusus, licet communis error facti accedat, gesta per illum ad utrumque forum pertinentia sunt propterea invalida; ita ex cap. infra, ver. veruntamen 3. q. 7. & ex l. Barbarus, de offic. Prat. probat Sanchez de mar. lib. 3. disp. 22. n. 49. & præter Doctores, quos ipse citat, docet etiam hanc sententiam Lessius lib. 2. c. 29. dub. 8. n. 68. Suarez in 3. p. tom. 4. disp. 26. sect. 6. n. 7. Reginald. in praxi tom. 1. lib. 1. n. 102. & 103. Coninch de Sacram. disp. 8. dub. 3. n. 22. & dub. 6. n. 47. Villalobos in sum. tom. 2. tract. 1. diff. 13. n. 5. Filliuc. tom. 1. tract. 7. c. 9. n. 227. Joan. Valerus in differentiis urinque fori, ver. multitas, differ. 7. num. 2. & novissime Fagund. pract. 2. lib. 7. c. 2. n. 73. & alijs.

2. At his minimis obstantibus, quod est valde notandum, non defunt viri doctissimi afferentes, quod ut gesta valeant, tam in foro externo, quam conscientia, satis sit habeti communem errorum, nec necessarium esse, titulum collatum à superiori legitimo. Et ita docet Basilus Pontius de mar. lib. 3. c. 22. n. 46. & post illum Joan. Sancius in selectis, disp. 44. num. 3.

3. Notent hoc Confessorij, quia hæc opinio est nova, & satis probabilis, & ex illa bono communij magis confutatur, quam si præter communem errorum titulus quoque foret necessarius. Rationes hujus sententiae adducit Basilus Pontius ubi supra.

RESOL.